

internationale samhandel gennem foranstaltninger baseret på gensidighed, og som omfatter såvel toldmæssige som ikke-toldmæssige handelshindringer;

at føre en konstruktiv dialog med USA, Canada, Japan og de øvrige vigtige industrialiserede handelspartnere, med åbent sind og under brug af de mest egnede former.

I denne sammenhæng tillægger fællesskabet de multilaterale forhandlinger inden for GATT's rammer særlig betydning og vil i overensstemmelse med sin tidligere erklæring deltage i dem.

Med henblik herpå opfordres fællesskabets institutioner til senest den 1. juli 1973 at udarbejde en helhedsopfattelse, som dækker alle forhold af betydning for handelen.

Fællesskabet ønsker, at det ved alle deltageres indsats bliver muligt at afslutte disse forhandlinger i 1975.

Det bekræfter sit ønske om, at udviklingslandene fuldt ud deltager i forberedelsen og afholdelsen af disse forhandlinger, som bør tage tilbørligt hensyn til disse landes interesser.

Under hensyn til de indgåede aftaler med de EFTA-lande, som ikke bliver medlemmer af fællesskabet, erklærer fællesskabet sig i øvrigt rede til sammen med Norge at finde en hurtig løsning på de handelsmæssige problemer, som rejser sig for dette land i dets forbindele med det udvidede fællesskab.

13. Med henblik på at fremme afspændingen i Europa bekræfter fællesskabet sin vilje til fra 1. januar 1973 at føre en fælles handelspolitik over for Østlandene; medlemslandene erklærer sig besluttede på over for disse lande at fremme en samarbejds politik baseret på gensidighed.

Denne samarbejds politik er på nuværende tidspunkt tæt forbundet med forberedelsen af konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa, hvori fællesskabet og medlemslandene på dette område har særlige forudsætninger for at yde et samordnet og konstruktivt bidrag.

Politisk samarbejde

14. Stats- eller regeringscheferne har fundet, at det politiske samarbejde mellem medlemslandene på det udenrigspolitiske område er indledt på tilfredsstillende måde og bør gøres til genstand for yderligere forbedringer. De er blevet enige om, at konsultationerne

intensiveres på alle niveauer og med henblik herpå navnlig om, at udenrigsministrene fremtidig mødes fire gange i stedet for to gange om året. De er af den opfattelse, at formålet med dette samarbejde er at drøfte aktuelle spørgsmål og såvidt muligt formulere fælles standpunkter på kortere eller længere sigt, idet de blandt andet har opmærksomheden henledt på de implikationer og følger, som fællesskabspolitik under udarbejdelse vil have for den internationale politik. På de områder, der griber ind i fællesskabets virksomhed, vil en snæver kontakt blive opretholdt med fællesskabets institutioner. De er blevet enige om, at udenrigsministrene inden den 30. juni 1973 vil udarbejde en ny rapport om metoder, der kan tjene til at forbedre det politiske samarbejde, således som det var forudset i Luxembourg-rapporten.

Styrkelse af institutionerne

15. Stats- eller regeringscheferne har konstateret, at fællesskabets opbygninger har stået deres prøve. De mener imidlertid, at beslutningsprocedurerne og institutionernes virkemåde bør forbedres med henblik på at forøge deres effektivitet.

Fællesskabets institutioner og om nødvendigt repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer opfordres til inden udgangen af første etape i gennemførelsen af den økonomiske og monetære union, på grundlag af den rapport, som kommissionen i overensstemmelse med resolutionen af 22. marts 1971 skal forelægge inden 1. maj 1973, at vedtage de foranstaltninger vedrørende fordelingen af beføjelser og ansvarsområder mellem fællesskabets institutioner og medlemslandene, som er nødvendige for, at en økonomisk og monetær union kan fungere tilfredsstillende.

Med henblik på at gøre det muligt for fællesskabets råd at tilrettelægge sit arbejde på mere regelmæssig vis har de anset en samordning af de datoer, på hvilke de nationale ministermøder i almindelighed finder sted, for ønskværdig.

Ud fra ønsket om at forstærke den europæiske parlamentariske forsamplings kontrolbeføjelser og om for deres vedkommende at bidrage til at forbedre dens arbejdsvilkår, har stats- eller regeringscheferne, som bekræfter rådsbeslutningen af 22. april 1970, opfordret rådet og kommissionen til snarest at iværk-